בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 31971-09-20 האב נ' האם

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ניר זיתוני

תובע **האב**
באמצעות ב"כ עו"ד גילה ברזילי – סיוע משפטי

נגד

נתבעת **האם**
באמצעות ב"כ עו"ד ענבר רון – סיוע משפטי

פסק דין

לפני תביעת התובע (להלן: "**האב**") נגד הנתבעת (להלן: "**האם**") להפחתת חיובו במזונות הקטינים .

הליכים קודמים ותמצית טענות הצדדים

1. הצדדים יהודים בני זוג לשעבר שנישאו ביום . במהלך חייהם המשותפים נולדו להם 3 קטינים ילידי 2004 , 2007 ו 2012 .

2. ביום 11.11.14 פתחה האם בהליכים נגד האב . בין היתר הגישה תביעה למזונות ומדור, ותביעה למשמורת.

3. ביום 23.12.14 ניתנה החלטת מזונות זמניים ע"י המותב הקודם ונקבע דיון במעמד שני הצדדים, וזאת בהעדר כתב הגנה מטעם האב חרף העובדה שעבר המועד הקובע בחוק להגשתו וחרף ביצוע מסירה כדין. בין היתר נקבע: " **אני מחייב את הנתבע בתשלום דמי מזונות טרום זמניים בסך 3,600 ₪ לחודש מהם 1,600 ₪ לבן הצעיר ו- 1,000 ₪ לכ"א מהקטינים האחרים. החיוב הנו החל מיום 11/11/14 ובכל 1 לחודש.**"

4. ביום 18.5.14 ניתן פסק דין בתביעת המזונות בהעדר התייצבות האב, הכל כדלקמן:

"...

1. הדיון קבוע לשעה 10.00 השעה 10.22 ואין הופעה מטעם הנתבע. הנתבע אף לא הגיש כתב הגנה חרף מודעתו להליכים.

2. על הצדדים חל דין אישי המחייב את הנתבע בפרנסת הקטינים. יצוין כי הקטין הצעיר בעל צרכים מיוחדים אשר קיבל עד לאחרונה גמלת נכות מהמל"ל ועבר ניתוחים.

3. לאם אין יכולת השתתפות במזונות הקטינים. מאידך, הובהרה כי לאב הן הכנסה מגמלת מל"ל, הן הכנסה מעבודה, וככל הנראה אף תמיכה ממשרד השיכון.

4. בנסיבות אלה אני מורה כי החל מיוני 2015 ואילך יעמוד חיוב המזונות על סך כולל של 4,000 ₪ מהם 1600 ₪ לקטין הצעיר , ו1200 ₪ לכל אחד מהקטינים הנוספים וכן יצטרף לחיוב, חיוב במחצית הוצאות חינוך בעלות מסגרת ציבורית- לפי דרישת משרד החינוך, וכן קייטנת קיץ מחזור אחד.

5. הצמדה למדד כמקובל, שליש בתקופת צבא. ב"כ התובעת תיטול פסיקתה."

5. ביום 31.5.15 נחתמה פסיקתה בהמשך לקביעת ביהמ"ש בפסק הדין הנ"ל.

6. בהמשך האב עתר לביטול פסק הדין . בקשתו נדחתה ע"י המותב הקודם.

7. ביום 13.7.16 הגיש האב תביעה להפחתת מזונות במסגרת תמ"ש 27861-07-16. את תביעתו ביסס האב על מעבר הקטינים הגדולים לפנימייה החל מינואר 2016. עוד נטען כי הקטין הצעיר עתיד לשהות במסגרת חוץ ביתית. בנוסף , מצבו הרפואי של האב קשה כאשר נטען לנכות קבועה של 65% . עוד האב מפרט שהיה אסיר והשתחרר סמוך למתן פסק הדין בעניין מזונות קבועים. האב תמך את כלל טענותיו באסמכתאות.

8. ביום 8.8.16 הגיש האב תביעה למשמורת על הקטינים וקביעת זמני שהות של הקטינים עם האם במסגרת תמ"ש 27836-07-17.

9. ביום 14.8.16, בהעדר תגובה מטעם האם , ניתנה החלטה בתביעת האב להפחתת מזונות, הכל כדלקמן:

"

1. נוכח צירוף אישור המסירה, והעובדה כי לטענת ב"כ התובע יצרה הנתבעת עמה קשר, ומכך מודעת להליך, <u>והעובדה כי חרף הטענות לא הוגשה תגובה או כתב הגנה</u>, ונוכח הפגרה מאידך, והעובדה כי עסקינן בקטינים, אני מורה כדלקמן-:

א. מזונות הבן הצעיר יפחתו לסך של 1,200 ₪. מזונות הקטינים האחרים יעמדו ע"ס 600 ₪ לכל קטין (לאור השהות במסגרת חוץ ביתית) וסה"כ 2,400 ₪ לשלושה הקטינים וזאת החל מיום 1/8/16.

ב. ההוצאות החריגות שנקבעו בפסק המקורי עבור הקטינים תעמודנה על כנן. שליש בתקופת שירות צבאי כמקובל .

2. שני הצדדים יודיעו עד ליום 25/9/16 עמדתם לקיבוע החיוב לעיל; בהיעדר הסכמה יקבע מועד דיון; בהיעדר הודעה אראה בכך הסכמה; ת. מנ"ת 26/9/16."

10. ביום 22.8.16 הגישה האם כתב הגנה לתביעת המשמורת וכתב הגנה לתביעה להפחתת מזונות . האם טענה כי רק שני קטינים שוהים בפנימייה , מגיעים לאם בחופשות וביקורים והיא נושאת בצרכיהם. האב לא משתתף בצרכי הקטינים למעט מקרה חריג בו קיבל בגדים משומשים. האב עובד ב מרוויח כ-8,000 ₪ ללא דיווח .
11. ביום 13.11.16 התקיים דיון במעמד הצדדים בשתי תביעות שהגיש האב. לעניין משמורת התקבלו הסכמות לזמני שהות עם האב. בנוגע התביעה למזונות, נקבע: "**אני מורה כי החל מ-12/16 ואילך ישוב חיוב המזונות עבור הבן הצעיר על כנו, אלא אם תינתן <u>החלטה אחרת (1,333 ₪).</u>** " **הדגשות שלי - ניר זיתוני**

12. ביום 15.6.17 הוגשו הסכמות הצדדים ביחס לתביעת האב למשמורת בתמ"ש 27861-07-16 וקבלו תוקף של פסק דין.
13. ביום 2.7.17 התקיים דיון בתביעה האב להפחתת מזונות תמ"ש 27861-07-16. הצדדים הגיעו להסכמות שקבלו תוקף של פסק דין ביחס לזמני שהות וביחס לדמי מזונות כפי שאביא להלן:

"הצדדים:

החופשה מתחילה ב-16/7/17. לגבי הילד הקטן, החופשה שלו מתחילה ב-8/8/17. חלוקת הזמנים תתייחס לגביו ממועד זה עד תום החופש הגדול. מוסכם כי לגבי הבן הקטן ישקלו הדברים לגבי חלוקת החופש הגדול שנית ע"י ההורים ולגביו לא

תחולנה סנקציות כלפי שני הצדדים. יחד עם זאת כלפי הילדים הגדולים, תחול חלוקה ויחולו סנקציות אם לא יהיה קיום. הסנקציות יושארו לשיקול דעת ביהמ"ש. הסדרי הביקור <u>יהיו כאמור בפרוטוקול מיום 13/11/16. הסדרי המזונות יהיו כאמור בפרוטוקול 13/11/16 ובהחלטה מיום 14/8/16.</u>

...

מובהר כי על הצדדים להגיע להסכמות בכל הנוגע לבן הצעיר ולגביו לא תחולנה סנקציות. מוצע כי הצדדים ינסו בזמן החופשה לנסות הסדרי לינה ולו ללילה בודד. האב ידאג להביא הילדים אליו ולהשיבם. "

הדגשות שלי - ניר זיתוני

14. **<u>ביום 14.9.20 הגיש האב תביעתו עסקינן,</u>** ללא פירוט עובדתי מספיק וללא שהובאו החלטות קודמות בנושא מזונות כנדרש . נטען בין היתר כי האב נושא בדמי שכירות על סך 2400 ₪ בהתאם לחוזה שכירות שצרף. עוד טען האב כי הוא מתקיים מגמלת הבטחת הכנסה על סך 3000 ₪ מבלי שצרף אסמכתא רלוונטית. נטען כי בענין הקטין הצעיר מתנהל תיק נזקקות והוא נמצא תחת צו השגחה בקהילה. שני הקטינים הגדולים שוהים בפנימייה. נטען כי לגבי הקטינים הגדולים נקבעו דמי מזונות מופחתים על סך 750 ₪ ולגבי הקטין הצעיר נקבעו דמי מזונות על סך 1200 ₪ כך שביחד משלם האב 1950 ₪ . נטען כי הוצאות הדיור והוצאות האב האישיות (צורפו הסכם שכירות וחשבונות ביוב , חשמל גז וארנונה) לרבות דמי מזונות עומדים על סך 5,100 ₪ ועולים על הכנסתו. האב טוען כי הקטינים השוהים בפנימייה , מגיעים בסך הכל פעם או פעמיים בשבוע לבית האם . הקטין הצעיר נמצא אצל האם זמן מצומצם שכן שוהה בפנימיית יום ובצהרון ארוך . לכן מבוקש להפחית את המזונות , מבלי לציין מהם המזונות שהאב מציע לשלם .

15. האם לא הגישה כתב הגנה במועד . חרף האמור זומנה לדיון שהתקיים ביום 21.3.21 , שגם אליו לא טרחה להתייצב. מכאן ניתן פסק דין במועד הנ"ל, הכל כדלקמן:

"...**הנתבעת זומנה כדין אך לא טרחה להגיש כתב הגנה ולא התייצבה לדיון.**

2. **התביעה מעוררת קשיים לא פשוטים אשר פורטו בחלקם בהחלטתי מיום 25/1/21 ואף הודגשו בדברי התובע בדיון היום.**

3. **מדובר בתובע בתביעה להפחתת מזונות שלא משלם את המזונות שנקבעו בהסכמה ביום 2/7/17 בדיון בו היה מיוצג ע"י עו"ד מטעמו, מזה למעלה מ-4 שנים. לו היתה הנתבעת טורחת להתגונן אין לשלול את האפשרות לפיה התביעה הזו היתה מסולקת על הסף.**

4. חרף האמור, מצאתי לנכון להורות על הפחתה מינורית כך שמזונות הקטינים הגדולים השוהים בפנימייה יופחתו מ-750 ₪ לשני הקטינים ל-600 ₪ לשני הקטינים (300 ₪ עבור כל קטין). הפחתה זו נעשית גם בשל העובדה כי בחירת הנתבעת שלא להתגונן ולא להתייצב לדיון מבטאת הסכמה לטענות של התובע. עוד לקחתי בחשבון כי קטינים אלה שוהים בפנימייה ועיקר צרכיהם מסופקים בפנימייה. לגבי הקטין הצעיר, נוכח הטענה שלא נסתרה לפיה הוא שוהה בפנימיית יום ומגיע לבית האם רק לצרכי לינה, מצאתי לנכון להפחית את גובה החיוב במזונות מ-1,200 ₪ ל-1,000 ₪. נוכח נסיבות העניין וכדי שלא לייצר לאם חוב מזונות כלפי המל"ל, מצאתי לנכון להורות כי הפחתת המזונות כפי שנקבעה בפס"ד זה תיכנס לתוקף ביום 1/4/21.

5. ככל שיש לנתבעת הסבר מניח את הדעת לכך שלא הגישה כתב הגנה ולא התייצבה לדיון, רשאית הנתבעת להגיש לבימ"ש זה בקשה לביטול פסה"ד תוך 30 יום ממועד קבלתו. "

16. האם הגישה ביום 10.5.21 בקשה לבטל את פסק הדין שניתן ביום 21.3.21, בהעדר הגנה ובהעדר התייצבות. האם מסבירה כי לא הגישה כתב הגנה כי לא היתה מיוצגת ולא ידעה מה עליה לעשות בתגובה לתביעה. האיחור בהגשת הבקשה מוסבר בכך שקבלת פסק הדין ערערה עוד יותר את מצבה הנפשי הרעוע של האם בעקבות הגשת התביעה . רק בעצת מכרים פנתה האם ללשכה לסיוע משפטי וביום 6.4.21 ניתן כתב מינוי . לגופו של ענין נטען כי הקטינים מגיעים מדי שבוע לבית האם והקטין הצעיר מגיע כל יום , כך שרוב הנטל הכלכלי מוטל על האם . עוד נטען כי האב לא פגש את הקטינים מזה כחודשיים. האב לא משלם גם את המזונות המופחתים והאם נדרשת לגבותם באמצעות הוצל"פ .

17. ביום 30.5.21 הוגשה תגובת האב המתנגד לביטול פסק הדין. האם לא הגישה כתב הגנה ולא התייצבה לדיון כיוון שהיא מזלזלת בהליך המשפטי ולא בפעם הראשונה . האם בחרה להמתין לסיום ההליך ולבקש לבטל את פסק הדין משום שהתוצאה שניתנה אינה נוחה לה .

18. במועד הנ"ל לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לבטל את פסק הדין אך להותיר על כנה את תוצאת פסק הדין כהחלטה זמנית שתעמוד בתוקפה עד למתן החלטה אחרת , בין היתר מהטעמים הבאים : אין מחלוקת כי פסק הדין ניתן כדין, לאחר שהאם זומנה

כדין אך לא הגישה כתב הגנה ולא התייצבה לדיון . לפיכך יש לבחון האם יש לסגור שערי בית המשפט בפנייה בשל זלזול בחובותיה הדיוניות והאם יש לה סיכוי לשנות את תוצאת פסק הדין לאחר בחינת עמדתה . התנהלותה גובלת בזלזול בחובותיה כבעלת דין. העובדה כי התקיימו הליכים קודמים בנושא מזונות הקטינים פועלת לחובת האם , שכן היה עליה לדעת מניסיון העבר מהן ההשלכות של אי הגשת כתב הגנה ואי התייצבות לדיון. עם זאת , אין מקום להתעלם מהמצוקה אליה נקלעה האם בעקבות קבלת עוד תביעה בנושא שהאם סברה כי הוכרע בהסכמה באופן סופי בשנת 2017 . הודגש כי האם לא תרוויח דבר מהתנהלותה הדיונית הפסולה שכן חרף ביטול פסק הדין , ההחלטה שניתנה במסגרת פסק הדין תשאר על כנה עד למתן החלטה אחרת . תוצאה זו תשדר מסר לאם בדבר חשיבות ההתייצבות לדיונים , כאשר לא בנקל ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור. לגבי סיכוי האם לשנות את תוצאת ההליך לאחר שמיעת עמדתה , כבר מפסק הדין עצמו עולה כי אלו טובים למדי . בסעיף 3 של פסק הדין ציינתי כי אם האם היתה טורחת להגיש כתב הגנה, אין לשלול את האפשרות שהתביעה היתה מסולקת על הסף . די בכך כדי להטות את הכף במקרה גבולי זה לטובת פתיחת שערי בית המשפט בפניה.

19. האם נדרשה להגיש כתב הגנה לא יאוחר מיום 30.6.21 .

20. ב**<u>יום 1.7.21 הגיש האם את כתב ההגנה ב</u>**גדרו טענה כי האב מציג הסכם שכירות פיקטיבי ויש בידה הקלטות המוכיחות את האמור. האב יכול לעבוד ולהשתכר . האב עובד ללא דווח והכנסתו כ-8,000 ₪ . הקטין הצעיר מגיע מדי יום לבית האם. שני הקטינים הנוספים מבקרים אצל האם ושוהים אצלה בחופש הגדול , כאשר היא נושאת בצרכיהם וכן נותנת להם דמי כיס. האם טענה כי הסכמתה להעברת הקטינים לפנימייה נעשתה ללא ברירה לאחר שהאב דרש זאת . נטען כי התביעה לוקה בחוסר תום לב.

21. ביום 30.11.21 התקיים דיון בתביעה עסקינן ובתיק א"פ 3853-08-21 , תביעת האם לקבלת סמכויות בלעדיות על אחד הקטינים הגדולים , בגדרו נשמעו טענות מב"כ האב כי הנתק עם הקטינים נכפה עליו. העו"ס סיפרה על אי שיתוף פעולה מצד האב. בתיק א"פ הנ"ל הושגה הסכמה שקבלה תוקף של פסק דין. בתביעה בה עסקינן הוסכם שלא ישמעו ראיות, הצדדים יגישו סיכומים ויצרפו אסמכתאות.

22. ביום 9.2.22 הוגשו סיכומי התובע . התובע מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה בסך של 2,500 ₪ ואינו מסוגל לעבוד בשל מצבו הבריאותי לאחר תאונה בעקבותיה הוכר כנכה בשיעור של 100% ע"י המל"ל . התובע גר בשכירות אצל אחיו תמורת 2,400 ₪ . לתובע הוצאות בסך של כ 4,700 ₪ היוצרות גרעון חודשי של כ 2,200 ₪ . בסעיף 6 נטען כי התובע מנותק קשר מילדיו בשל הסתה מצד האם . בסעיף 15 נטען כי הקטינים הגדולים מגיעים

לשהות אצל האב זמן מופחת בשל מצבו הבריאותי . בשל שהיית הקטינים הגדולים בפנימייה והשהייה של הקטין הצעיר בפנימיית יום וצהרון ארוך , גם חיוב המזונות הקיים עולה על צרכי הקטינים ומבוקש להפחיתו . לסיכומים צורף הסכם שכירות קצר (עמוד אחד) לתקופה של חמש שנים בין התובע לבין אחיו ע"ס 2,400 ₪ לחודש .

23. ביום 14.2.22 הוגשו סיכומי הנתבעת . יש לדחות את התביעה על הסף כיוון שהתובע לא משלם גם את דמי המזונות המופחתים ולא מקיים כל קשר עם הקטינים . התביעה טורדנית ולוקה בחוסר תום לב . התובע לא צירף מסמכים לתמיכה בטענותיו לגבי הכנסותיו והוצאותיו , לרבות אסמכתאות על תשלום דמי שכירות לאחיו . אמו של התובע אמרה לנתבעת שהדירה בה גר התובע שייכת לתובע . השיחה הוקלטה והתמליל צורף לסיכומים . הנתבעת נושאת בצרכי הקטינים לבדה . הקטינים הגיעו לפנימייה תחת לחץ מצד האב . לנתבעת חוב לפנימייה בסך 1,200 ₪ . התובע לא הוכיח שינוי נסיבות המצדיק הפחתת מזונות , שגם כך נמוכים מהמינימום . האב לא מעורב כלל בחיי הקטינים . לפיכך מבוקש לדחות את התביעה ולחייב בהוצאות . לסיכומים צורף תמליל של שיחה בין אחד הקטינים הגדולים לבין האב בו מעמת הקטין את האב עם טענות האב בדבר העדר צרכים לקטינים . האב מסביר כי המזונות משולמים דרך עיקול על קצבת הנכות שלו ומבטיח לעשות הוראת קבע . כמו כן האב מספר כי הבית בו הוא גר שייך למעשה לו אבל רשום ע"ש מי שהיא כנראה אמא שלו . האב מודה כי אינו משלם דמי שכירות עבור מגוריו בבית .

24. ביום 27.2.22 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובע . התובע כמה לקשר עם ילדיו ואף הגיש בקשה לפי נוהל הנשיאה . האם לא מעוניינת במעורבות של האב בחיי ילדיו כעולה מתביעתה לאפוטרופסות בלעדית . התובע טוען כי צירף מלוא המסמכים התומכים בטענותיו ומצרף מסמכים לסיכומי התשובה , למען הסר ספק . טענת האם להכנסות לא מדווחות של האב אינה מוכחת ואינה נתמכת בדבר . הרווחה היא זו שהחליטה להוציא הילדים מהבית לפנימייה . האם חושפת הקטינים להליכים המשפטיים . לסיכומים צורפו אישור על זכאות לגמלת הבטחת הכנסה לשנת 2020 ע"ס 1,657 ₪ , חשבון גז ע"ש אחיו של האב ע"ס 76 ₪ , חשבון חשמל ע"ש האב ע"ס 230 ₪ בצירוף התראה בגין חוב , חשבון שירותי קהילה ומים ע"ס 35 ₪ , חשבון ביוב ע"ס 37 ₪ , חשבון ארנונה שנתי ע"ס 2,836 ₪ ותכתובת בין האב לבין אחד הקטינים הגדולים .

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

25. בית המשפט העליון חדד לאחרונה, כי הדרישה בדבר **שינוי הנסיבות המהותי** בתביעות לשינוי גובה המזונות חלה הן כאשר החיוב נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, הן כאשר מקור החיוב הינו בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל והן כאשר מדובר בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד. אין בבע"מ 919/15 כדי לשנות מהלכה זו ויש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה.

26. אמנם, הלכת בע"מ 919/15 קבעה כללים חדשים בנוגע לחלוקת נטל המזונות לקטינים בגילאי 6-15 בין ההורים. עם זאת, ההלכה הנ"ל אינה מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות מהותי המצדיק פתיחת תיק מזונות. **ואין בה כדי לשנות או להקל בדרישת השינוי המהותי בנסיבות הפרטניות, כפי שפורשה <u>בפסיקה</u> קודם שניתן פסק הדין בבע"מ 919/15**. תוצאה אחרת תפגע יתר על המידה בעקרון סופיות הדיון, ותפתח פתח רחב מדי שאף יפגע ביציבות חיי בני המשפחה ועלול לפגוע בקטינים.

27. עוד נקבע כי ככל שהתקיים שינוי נסיבות מהותי המצדיק את פתיחת תיק המזונות, על בית המשפט הדן בעניין לשקול **בזהירות ובקפדנות** את השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר. ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, תוך חתירה, ככל הניתן, וככל שקיימת הצדקה, לצמצום היקף ההתדיינות. ככל שמדובר בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות, ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ 919/15.

28. לסיכום נפסק כי תחולת הלכת בע"מ 919/15 על תביעות לשינוי דמי מזונות שנקבעו **בפסקי דין חלוטים טרם שנפסקה ההלכה**, תעשה בכפוף למבחן שינוי הנסיבות המהותי, באופן זהיר ומתוחם לרכיב אליו מתייחס השינוי. (ראו: בע"מ 7670/18 **פלונית נ' פלוני**, מיום 20.1.21).

29. כאמור לעיל הפסיקה לפני בע"מ 919/15 עודנה רלוונטית. תביעה להפחתת מזונות אינה נדונה כתביעה חדשה של הקטין למזונותיו, אלא יש להוכיח שינוי נסיבות מהותי בין שני מועדים – בעניינו עריכת ההסכם והגשת התובענה. (ראו: ע"א 381/86 **אבין נ' אבין** (31.12.86); ע"א 88/94 **קטן נ' קטן**, פ"ד מט(1) 215)).

יישום:

30. **במקרה עסקינן**, הבסיס לחיוב במזונות מקורו בהחלטה מפרוטוקול מיום 13.11.16 ובהחלטה מיום 14.8.16 .

31. **<u>הנושאים המרכזיים בהם לרוב נבחן שינוי נסיבות הם</u>**: השתכרות ההורים ומצבם הכלכלי; מצבם הבריאותי והמשפחתי של ההורים; צרכי הקטינים; שינוי במשמורת או בהסדרי שהות; או נסיבות קשות וחריגות שנוצרו לאחר מתן פסק הדין, כגון סרבנות קשר של ילדים אחד ההורים. בענייננו אבחן את הרכיבים שלהלן:

א. <u>שינויים במצבו הכלכלי של האב (מי שמחויב במזונות)</u>

32. סמוך לקביעות הנ"ל מיום 13.11.16 ובהחלטה מיום 14.8.16 האב טען בתביעתו הראשונה להפחתת דמי מזונות כי הינו מקבל קצבת נכות מטעם המל"ל העומדת על סך 2600 ₪ בערך והיום מוערכת הכנסתו לדבריו על סך כ- 3,000 ₪ ובסיכומים ע"ס כ 2,500 ₪ . היינו , הכנסה דומה . סביר להניח כי הוצאות אישיות היו דומות . חרף העובדה כי האב היה בדרגת אי כושר יציבה אז והיום נטען למצב רפואי ללא אסמכתאות כלל וללא הסבר מניח את הדעת לשינוי שחל בקצבאות שמקבל מהמל"ל . הרי מעבר מקבלת קצבת נכות להבטחת הכנסה אומר דרשני. ביחס להוצאה הנטענת של בגין דמי שכירות האם טוענת כי המשכיר , , הוא קרוב משפחה של האב ולכן מדובר בהסכם שכירות פיקטיבי . עיון בנוסח ההסכם מעורר חשד . מדובר בהסכם שכירות בן עמוד אחד המסדיר שכירות לתקופה לא שגרתית של חמש שנים . כמו כן חלק מהחשבונות נושאים את שמו של האב (ארנונה , חשמל) לעומת חשבון הגז שהוא על שם המשכיר וחשבון הביוב שהוא ע"ש צד ג' בשם . נוכח הטענה והמסמכים , היה על האב להראות כי מדובר בהסכם שכירות אמיתי ע"י הצגת מסמכים המצויים בשליטתו כגון הסבר האם המשכיר, הנושא את אותו שם משפחה , הוא אכן בן משפחתו וכן ראיות בדבר העברת דמי השכירות בפועל . האב לא עשה כן . האב לא טרח להתייחס לתמליל שצורף לסיכומים בו האב מודה בשיחה עם אחד הקטינים כי למעשה הבית בו הוא גר שייך לו והוא לא משלם בגינו דמי שכירות . כמו כן , לא נעשה כל ניסיון להוכיח כי הוצאות האב השוטפות גבוהות מאלו שהיו כאשר נפסקו דמי המזונות הקודמים להגשת התביעה .

33. האמור לעיל מראה כי לא חל שינוי משמעותי בהכנסת האב כלל. טענת האם להכנסה לא מדווחת לא הוכחה. מכל מקום יכולתו הכלכלית של האב לשאת ב "**עול המזונות**" נמדדת, לא רק על-פי הכנסתו מיגיעה אישית או לפי הכנסתו המוגבלת והמצומצמת בנסיבות מסוימות, אלא על-פי יכולתו למצות את כישוריו ולהגדיל את הכנסתו גם ממקורות אחרים. הלכה פסוקה היא, כי כל עוד לא הוכחו בפני בית-המשפט נסיבות אובייקטיביות המונעות מהאב להשתכר, לא יוכל הוא להיתלות בטענות שונות, כדי לפטור את עצמו מחיובו לזון את ילדיו הקטינים. (ראה: ע"א 130/83 **פרייס נ' פרייס**, לח(1) 721).

ב. <u>מצבה הכלכלי של האם</u>

34. לא נשמעה כל טענה ביחס לשינוי ברכיב זה מטעם שני הצדדים.

ג. <u>שינויים בצורכי הקטינים לצד שינויים בהסדרי השהות</u>

35. עיקר המחלוקת סביב רובד זה. ביחס לקטינים הגדולים , חרף טענת האב , מצבם לא השתנה . החל משנת 2016 הם שוהים במסגרת חוץ ביתית ועל סמך עובדה זו הופחתו דמי המזונות בשנת 2016. לגבי הקטין הצעיר המעבר שלו לפנימיית יום הפחית במידת מה את נטל הגידול המוטל על האם שכן חלק מצרכיו מסופקים ע"י הפנימיה . עם זאת , מלכתחילה מדובר בחיוב במזונות בסכום נמוך של 1,200 ₪ . כמו כן , האם הראתה שגם במצב הקיים היא מתקשה לספק צרכים בסיסיים שלה ושל ילדיה , כאשר צירפה לכתב ההגנה מכתב מהפנימיה בה שוהים הקטינים הגדולים מיום 24.6.21 המלמד על חוב בסך של 1,200 ₪ בגין דמי אחזקת הילדים בפנימיה .

36. נוכח האמור לעיל , אני קובע כי גם ברכיב זה לא הוכח שינוי נסיבות מהותי המצדיק הפחתת מזונות .

<u>סיכום</u>

37. אשר על כן , אני דוחה את התביעה להפחתת מזונות .

38. נוכח ההתנהלות הדיונית הלקויה של האם , כפי שתוארה לעיל , מצאתי לנכון להורות כי החיוב של האב במזונות הקטינים יחזור לחיוב שהיה בתוקף ערב הגשת התביעה רק החל מהחודש שלאחר מתן פסק הדין , כלומר מחודש 3.22 , כדי שלא לייצר לאב חוב שהוא במידה רבה פועל יוצא של מחדליה הדיוניים של האם .

39. נוכח תוצאת פסק הדין ונימוקיו וכיוון ששני הצדדים מיוצגים ע"י הסיוע המשפטי ומתמודדים עם קשיים לא פשוטים , מצאתי לנכון שלא לעשות צו להוצאות לחובת האב ולטובת אוצר המדינה במסגרת פסק הדין .

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום ממועד קבלת פסק הדין .

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיק .

נוסח מותר לפרסום של פסק הדין הוכן על ידי לבקשת אחד הצדדים ובהסכמת הצד האחר .

פסק הדין המקורי ניתן ביום 28.2.22 .

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

ניר זיתוני, שופט

תלה"מ 31971-09-20 האב נ' האם

תיק חיצוני:

1
2